SPORTUL ȘI DELICVENȚA

Cu ani în urmă, circula o glumă pe care chiar unii activiști mai dogmatici o înghițeau, poate nu cu plăcere, sau fără s-o înțeleagă măcar în substanța ei. În fine, era o glumă pe care își puteau permite s-o asculte și — ca un act mai liberal ceva — s-o și povestească. Nu-i prea lungă, dar n-am s-o reproduc, totuși, ci mă voi mărgini, doar, să notez că îi cam lua peste picior pe acei tovarăși ce se credeau atotștiutori, indiferent de domeniul adus în discuție, prezentîndu-i drept cunoscători chiar și în materie de... sobe! Se rîdea, cum se rîde și la alte astfel de glume, nici mai bune, nici mai proaste, dar zîmbetele, atunci cînd nu erau acre, te făceau să pricepi că cel ce-o asculta nu surprinsese că șuvoiul de umor amar izbucnea tocmai pentru că între „erou" și „sobe" nu exista nici un fel de legătură.

De ce, totuși, citez chiar și în modul acesta destul (sper) de mascat o glumă... civilă, într-un ziar de sport? Pentru că, cei cărora li se adresa nu-și puneau niciodată întrebarea: „oare nu cumva poate fi vorba și despre mine?". Nu vedeau, prin urmare, legătura sau nu voiau s-o facă...

Rostul introducerii mele este acela de a încerca o apropiere între fapte care, aparent, n-au nici o legătură deși — uneori — sînt apropiate pînă la intimitate. Tot așa cum activistul nostru — cam limitat — după cum cred că s-a înțeles (fie din cauza unghiului obtuz în care se posta cînd asculta relatarea glumei, fie din pricina perdelei de infatuare, care-i ascundea fondul acesteia), unele categorii de cetățeni nu realizează anumite raporturi existente între sport (de care nu sînt străini, dar nici prea preocupați) și alte domenii ale vieții de fiecare zi. Într-un număr recent al ziarului, încercam să luminez, puțin, o astfel de relație: între educația fizică și femeie.

Azi, gîndul mi se oprește asupra unui fenomen îngrijorător remarcat și la noi: creșterea delicvenței printre tineri. Presa, de diferite profile, încearcă adeseori să tragă semnalele de alarmă cuvenite, folosind exemple tragice din țări în care fenomenul a devenit cronic, punînd în luptă arma satirei ș.a.m.d. Mari rar avem însă prilejul să aflăm și cauzele care duc la astfel de situații (la noi bineînțeles), ca și remediile ce pot fi folosite în îndreptarea stării actuale.

Îmi permit să afirm că sportul poate apărea și la un capitol și la celălalt; în primul, ca o explicație: ignorînd terenul întrecerii sportive, tinerii și tinerele nu au o altă ocazie de a-și cheltui surplusul de energie, nu-și echilibrează logic bugetul de timp liber, ocolesc astfel, și poate inconștient, căile care consolidează importante trăsături morale cum sînt: voința, onestitatea, curajul, demnitatea, spiritul de întrecere, respectul față de semeni (și de cei mai slabi, firește); la capitolul secund, al remedierii stării de delicvență, printre cei tineri. Nu o dată, sportul a constituit, pentru părinți și pentru profesorii cu tact, o pîrghie eficientă de corectare a unor deficiențe morale ale copiilor și elevilor lor. Ziarul nostru a informat asupra introducerii lui printre metodele de care uzează, în școlile pentru delicvenții minori, reeducatorii acestora. Filmul „Singurătatea alergătorului de cursă lungă" și altele, mai vechi sau mai noi, au folosit o temă asemănătoare, cu o mare forță de convingere. Cu toate acestea, întîlnim zilnic, în mai toate orașele și satele prin care ne poartă pașii meseriei noastre, părinți care disprețuiesc sportul, pedagogi care-l ignorează, copii care nu-i cunosc binefacerile, delicvenți minori care îi fac cunoștința după ce se află dincolo de ferestrele zăbrelite ale școlilor de corecție.

Sugerăm, de aci, forurilor responsabile — atît celor din învățămîntul public, cît și celor din sport, din domeniul sănătății publice și organizațiilor de masă pentru tineret, să mediteze, laolaltă, asupra relației care există între cultura fizică și delicvența minorilor, dar, mai cu seamă, asupra raportului care ar trebui să existe.

Nu de alta, dar n-aș vrea ca cineva să facă vreo legătură între partea atît de serioasă a rîndurilor de față și gluma care le-a precedat...

Emanuel VALERIU

● Un nume nou printre arbitrii noștri de box: constănțeanul Vasile Neagu, fost campion al țării în 1962, participant la J.O. de la Roma. Deși a îmbrăcat de curînd costumul alb, Neagu se remarcă prin competența cu care conduce și judecă meciurile în ring. El a fost pregătit de arbitrul AIBA, Ali Rișat.

● Ieri ne-a vizitat la redacție antrenorul din Buzău, Marin Dumitru. Cu acest prilej, am aflat că va înscrie în campionatul de juniori 8 pugiliști. După opinia sa, șanse de a obține rezultate bune au C. Dumitrașcu (pană, vicecampion în 1969), F. Manea (semimuscă), C. Manea (cocoș), M. Aldea (cocoș).

● Astă-seară, la Constanța se va disputa meciul internațional Farul — Wismut Gera. Antrenorul constănțenilor, Nicolae Buză, prezent joi seara în sala Floreasca, la meciul Steaua — Wismut, ne-a comunicat că va urca între corzi următoarea echipă: Șoșoiu, Manole (Rușit), Iliescu, Simionescu, Dinu, Baciu, Kerim, Preda, Pîrvu, Bursuc. Gala va începe la ora 19.

● Sîmbătă 21 februarie, în perspectivă un meci de mare atracție: Constantin Stanef — Octavian Amăzăroaie. Se știe că, recent, ultimul, elev al lui Victor Alexandru, l-a întrecut într-o manieră categorică pe stelistul C. Buzuliuc. Duelul Stanef — Amăzăroaie va avea loc în cadrul reuniunii dotate cu „Cupa Feroviarul".

PARADĂ-RIPOSTĂ

DISCUȚII, DECLARAȚII = OBLIGAȚII

La unul din concursurile săptămînii trecute l-am antrenat într-o discuție pe secretarul federal, Dionisie Tepșan, abordînd patru din problemele stringente ale scrimei noastre: arbitraje, organizări de competiții, cadre și materiale. Apreciind răspunsurile ca interesante, ele exprimînd orientarea activității oficiale, le consemnez în speranța că vor fi binevenite spre liniștirea unor spirite poate prea pătimașe:

1 Problema arbitrilor rămîne una din dificultățile federației, deoarece aceștia sînt recrutați, prin forța lucrurilor, dintre sportivii și antrenorii activi, fapt ce creează, inerent, suspiciuni și animozități. Dar e foarte adevărat că, dintr-o lipsă de preocupare a colegiului central, a colegiilor locale precum și a antrenorilor, nu s-au organizat, în ultimii ani, cursuri sau alte forme de pregătire, iar arbitrii neavînd la dispoziție nici un material documentar, s-au mărginit doar la practica de concurs. Acum, însă, avem în lucru un statut al arbitrilor de scrimă, care, pînă la sfîrșitul lunii martie, sperăm să ajungă la cluburi. Se preconizează, totodată, liste pe categorii, examinări, și cursuri scurte pentru împrospătarea cunoștințelor arbitrilor. Sîntem în așteptarea noului regulament internațional pe care-l vom transmite, cu maximum de rapiditate, în țară, deoarece și în această direcție a existat pînă acum o lipsă de preocupare, care se repercutează asupra calității arbitrajelor.

2 În privința organizărilor de competiții, remarc că, prin înmulțirea considerabilă a concursurilor interne și internaționale, calendarul este extrem de încărcat. Densitatea competițiilor face ca pregătirea lor (în special a celor locale), să fie privită cu oarecare ușurință, la aceasta contribuind și numărul restrîns de organizatori. Biroul federal și-a propus să sprijine organizarea competițiilor iar eu personal, voi căuta să stimulez comisia municipiului București, care are un rol însemnat în realizarea calendarului competițional. Nu pot trece cu vederea faptul că la nereușita organizărilor contribuie și lipsa unei săli corespunzătoare, pentru obținerea căreia biroul federal depune toate eforturile. Sperăm să obținem și sprijinul C.N.E.F.S.

3 În privința pregătirii cadrelor, singura cale care ne poate scoate din impas rămîne specializarea I.E.F.S., cu ciclu de 4 ani (inclusiv cursul de bază). Federația a sprijinit înființarea secției de performanță pe lîngă institut și pregătește o discuție la nivelul conducerii, prin care să se pună, cît mai curînd, bazele acestei acțiuni. Pînă atunci, se vor organiza, în continuare, consfătuiri ale antrenorilor și, în plus, cu ocazia marilor competiții interne, unde sînt concentrați de regulă toți antrenorii, se vor organiza prelegeri, informări, comunicări pe baza cercetărilor etc. E regretabil faptul că, în Capitală, nu s-au luat pînă în prezent asemenea inițiative, deoarece aici activează mai bine de 50% dintre antrenori.

4 Cea mai delicată problemă este cea a materialelor. Vreau să remarc sprijinul acordat de către conducerea C.N.E.F.S. federației noastre, cu toate dificultățile ce le implică importul, asigurîndu-se materiale în măsură suficientă pentru loturi, și aproape suficientă pentru secțiile din cluburi. Faptul că sîntem tributari importului ne pune într-o situație de inferioritate față de celelalte discipline sportive și față de adversarii direcți pe care-i avem de înfruntat pe plan mondial. Pentru confecționarea în țară a unor materiale de specialitate, ar fi necesar un atelier specializat în materiale sportive (cantități reduse), care ar putea rezolva aceste necesități, fără a se apela la mari întreprinderi, legate de obligații de plan.

★

Subscriu întrutotul la ideea unui atelier specializat în producția materialelor sportive, de serie redusă, care ar umple multe goluri din activitatea scrimei și a altor discipline sportive.

Din declarațiile făcute aci, cît și din punctele de vedere exprimate, tot prin ziarul „SPORTUL", de președintele federației, remarc aceeași orientare spre activitatea loturilor reprezentative. Profit de ocazie să amintesc că chezășia succeselor echipelor reprezentative o constituie activitatea fructuoasă din cluburi și asociații, căreia ar fi necesar să i se *acorde o atenție, pe MĂSURA PRETENȚIILOR, din partea biroului federal.*

Cornel GEORGESCU

REINTRARE ÎN ACTUALITATE

● Pe linia frumoasei tradiții de a asigura echipelor bucureștene de rugby un program de activitate înaintea deschiderii sezonului oficial, comisia de specialitate a C.M.E.F.S. București organizează și în acest an două competiții („Cupa de iarnă" și „Cupa tinereții"), rezervate divizionarelor A și B, precum și lotului național de juniori. La prima competiție vor participa următoarele formații: **Dinamo, Grivița Roșie, Steaua** și **Vulcan** (seria I) și **Gloria, Olimpia, Aeronautica** și **Steaua-tineret** (seria a II-a). Trofeul „Cupa tinereții" și-l vor disputa **Lotul național de juniori, Rapid, Progresul** și **Constructorul.**

Prima etapă a acestor două competiții va avea loc în ziua de 15 februarie, după următorul program: **„CUPA DE IARNĂ"** — seria I: **Dinamo — Grivița Roșie** și **Steaua — Vulcan**; seria a II-a: **Gloria — Steaua (tineret)** și **Olimpia — Aeronautica. „CUPA TINEREȚII": Constructorul — Rapid** și **Progresul — Lotul național de juniori.**

● Pînă acum, la F.R.R. au fost depuse următoarele cereri de transfer: **A. ISTUDOR** (Dinamo București), **FL. CONSTANTIN** (Olimpia București) și **A. NICOLESCU** (Rapid București) pentru **Grivița Roșie, T. BĂLAN** și **G. MARKUS** (Știința I.M.P.) pentru **Știința Petroșani, T. CRISTESCU** (Constructorul București) pentru **Aeronautica București** și **C. DUMITRESCU** (Universitatea Timișoara) pentru **Agronomia Cluj.**

Reamintim că perioada de transferări se va termina în ziua de 25 februarie.

VIRGIL LUDU

FOTOGRAFIA SPORTIVĂ

A 8-a ARTĂ

Imaginea este astăzi, mai mult ca oricînd, convingătoare. Memoria omului contemporan este o memorie vizuală și nimeni nu se mai îndoiește de aceasta.

Nu numai filmul ispitește, seduce, argumentează, ci și fotografia, mai ales dacă este artistică. Deci, de la arta mișcării la arta reprezentării ei fotografice. La toate saloanele fotografice din lume și la saloanele internaționale organizate în țara noastră, fotografia sportivă a fost permanent prezentă. Ea se caracteriza prin inedit, originalitate și, uneori, chiar prin noi procedee tehnice.

Recent Timișoara a avut ideea inspirată a unei expoziții de fotografii sportive. Mult apreciată și vizitată, expoziția a fost amintită și în coloanele ziarului „Sportul". Și Brașovul, consacrat pentru frumusețile și dinamismul său, a organizat acum cîțiva ani o expoziție asemănătoare, firește cu accent pe turism, alpinism, schi, care a putut fi admirată și într-un jurnal cinematografic.

În străinătate sînt foarte frecvente concursurile pentru premierea celor mai bune fotografii sportive. Ne amintim, între altele, jerba de spumă, în evantai, a unui schior pe apă, un schif 8+1 lunecînd pe ape albastre (totul privit de sus), faze de fotbal în care mingea „acoperă" capul jucătorului, patinatoare sau gimnaste concurînd în măiestrie balerinele.

Noi avem o veche și valoroasă tradiție a artei fotografice sportive. Crescută în redacțiile Sportul și Stadion, emancipată la O.N.T. și Meridiane, maturizată prin cărțile editurii de specialitate, ea a format fotografi sportivi care s-au dovedit nu o dată adevărați artiști ai imaginii. S-a recunoscut adeseori, chiar de fotografii vîrstnici și din alte domenii, că fotografia sportivă solicită altfel pe autor, cere alte calități, alt ochi, altă vibrație lăuntrică. Am văzut excepționali fotografi artistici, realizînd mediocre fotografii pe stadioane și pîrtiile de schi. Aici legile mișcării sînt altele și ele se cer cunoscute nu numai din cărți sau dintr-un anumit domeniu.

Pentru a surprinde, poetic sau dramatic, zborurile săritorilor la trambulină, în schi sau înot, o fază de rugby sau handbal, o săritură cu prăjina sau o trecere peste garduri, un salt la gimnastică, nu trebuie să fii numai un bun fotograf, ci și un artist.

Fotografiile de mai ieri ale lui Ion Peteu, Gh. Epuran, Fritz Brandrup, Gh. Corcodel nu erau fotografiile unor pricepuți profesioniști, ci ale unor adevărați îndrăgostiți de natură și mișcare. Mai țin minte și acum excepționala fotografie a Irinei Nagy, anii nesfîrșiți portarul naționalei de handbal, prinsă într-un salt superb — fotografie realizată inspirat de fostul jucător, și de handbal, Gh. Epuran, fotografie premiată în unanimitate.

Dovada cea mai bună că arta mișcării inspiră arta fotografică o găsim și în faptul că din nici o expoziție de fotografii, de amatori sau profesioniști, obișnuit, nu lipsește, pentru frumusețea și dinamismul ei, fotografia sportivă.

La expozițiile medicilor, arhitecților, profesorilor de desen, arta și mișcarea sînt prezente într-o fericită simbioză. Sînt chiar pictori și sculptori pe care fotografia sportivă îi inspiră în arta lor.

În numărul din 4 ianuarie 1970 al ziarului „Sportul" au fost reproduse fotografii, cu titluri foarte sugestive: Cavalerul, Miniaturi, Diferența, Să nu fii superstițios? Autorii lor: Paul Romoșan, Aurel Neagu. Ne-ar bucura mult dacă și fotograful-artist Ion Miclea ar poposi măcar o dată în lumea sportului, care, sigur, nu-l va dezamăgi.

Undeva, între grafică și film, timidă, dar plină de calități și entuziasm, fotografia artistică sportivă susține și ea, cu credință, ideea noastră: sportul a opta artă.

CONCURSUL DE LA REȘIȚA

Piscina de 25 m din Reșița, recunoscută unanim pentru calitățile sale, găzduiește astă-seară și mîine dimineață primul concurs de amploare al anului, la care și-au dat întîlnire cei mai buni înotători ai țării. Exceptîndu-l pe timișoreanul V. Costa, aflat în plină sesiune de examene, vor urca pe blocstarturi toți campionii și recordmanii noștri, reuniți pentru un prim examen înaintea unor importante confruntări internaționale programate în această primăvară.

Întrecerile craulîștilor, cu Slavic, Almer, Cosmescu și Naghi în rolurile principale, constituie punctul de atracție al concursului. Cu mare interes este așteptată confruntarea celor doi spatiști reșițeni, Giurasa și Hohoiu, cu tînărul înotător bucureștean Gh. Lupu, ca și evoluția lui A. Covaci (cu o pregătire mai bună în lunile de iarnă, față de anii trecuți) în probele de delfin.

GIMNAȘTII AU LUAT STARTUL ÎN 1970

Luna februarie marchează reluarea activității competiționale la gimnastică, prin organizarea de către comisia de competiții a Consiliului municipal pentru educație fizică și sport al Capitalei, a unei întreceri devenită tradițională, **concursul pe aparate.** Început acum o săptămînă cu evoluția la sol a gimnaștilor, întrecerea bucureșteană continuă mîine cu sol-fete și sărituri-băieți, aparate la care și-au anunțat participarea peste 100 dintre cei mai buni gimnaști din București. După cum se știe, acest concurs se organizează pe categorii de clasificare, el fiind deschis atît sportivilor de categoria a IV-a, cît și celor de la candidați maeștri și maeștri. Mîine, gimnaștii vor evolua la sala de la „23 August", cu începere de la ora 9.

Iată cîteva dintre rezultatele înregistrate cu o săptămînă în urmă, la sol băieți: **cat. a IV-a:** Cristian Buzoianu (Șc. sp. 2) 9,05 p, Eugen Rus (Steaua) și Cornel Popescu (Steaua) 9 p; **cat. a III-a:** Octavian Oprescu (Șc. sp. 2) și Cristinel Leoampă (Șc. sp. 2) 9,40 p, Gh. Iliescu (Șc. sp. 2) 9,35 p; **cat. a II-a:** Gabriel Popescu (Lic. 35) 9,20 p, Marian Badea (Șc. sp. 2) 9,15 p, Nicolae Vasilescu (Cl. sp. șc.) 8,25 p; **cat. I** și **cat. candidați maeștri:** Nicolae Oprescu (Dinamo) 9,40 p, Liviu Mazilu (Dinamo) 9,20 p, Mihai Borș (Cl. sp. șc.) 8,70; **maeștri:** Dan Grecu (Dinamo) 9,45 p, Adrian Stoica (Steaua) 9,05 p, Constantin Petrescu (Dinamo) 8,75 p.

POSTĂVARUL ÎN PLINĂ ACTIVITATE

BRAȘOV, 13 (prin telefon). Teama că vom agăța schiurile în cui s-a spulberat. Căldura și vîntul nu mai alungă zăpada prin văi și coclauri, la adăpostul umbrei, ci un soare strălucitor dar rece privește neputincios și distant întrecerile schiorilor desfășurate într-un decor de autentică iarnă. Anotimpul a intrat în drepturi.

În mod paradoxal, însă, astăzi (n.r. ieri), în slalomul special desfășurat pe Sulinar (între cabana Cristianul Mare, Poiana Doamnei și Poiana Ruia), zăpada, atît de mult așteptată, a fost un redutabil adversar. Sosită brusc și așternută peste un strat de gheață inițial, ea a transformat slalomul dintr-o luptă deschisă într-o cursă de urmărire prin „transee", în care cuvîntul de ordine nu a fost „să cîștige cel mai bun", ci „să scape cine poate". Cu toate eforturile arbitrilor, timpul prea scurt de la căderea ninsorii nu a permis amenajarea traseului pînă la acea compactitate care să asigure o evoluție normală și apropiată de maximumul posibilităților pentru toți concurenții. Ca urmare, deși în principiu sîntem împotriva abandonurilor și descalificărilor, de astă-dată am găsit o explicație numeroșilor concurenți aflați în această situație. Tot atît de adevărată rămîne, însă, și realitatea că noi nu avem schiori care să știe să meargă prin taluzuri. Pentru aceasta, se cere o tehnică specială pe care, la urma urmei, concurenții sînt datori să și-o însușească, atît pentru întîmplări ca cea de acum, cît, mai ales, pentru starturi internaționale, unde participăm cu numere și în categorii mari.

REZULTATE: seniori („CUPA POSTĂVARUL"): **1. C. Văideanu (A.S.A.) 82,1; 2. I. Bobiț (Dinamo) 83,4; 3. M. Ene (Dinamo) 84,0; 4. S. Cojocaru (Șc. sp. Bv.) 88,1; 5. I. Bălan (A.S.A.) 89,3; 6—7. C. Teșileanu** și **D. Ionescu (ambii St. roșu) 91,2;** senioare: **1. Mihaela Sandu (Dinamo) 92,0; 2. Ioana Belu (A.S.A.) 94,4; 3. Eva Markos (Dinamo) 97,0; 4. Gizela Mores (Polit. Bv.) 98,0;** juniori I **(CAMPIONATUL JUDEȚEAN): 1. P. Soiu (Dinamo) 86,2; 2. N. Barbu (Energia) 92,6; 3. I. Troitsch (Dinamo) 92,9;** juniori II: **1. St. Adăscăliței (St. roșu) 76.2; 2. I. Gheorghe (Dinamo) 76,5; 3. Fl. Barbu (Șc. sp. Predeal) 78,2;** junioare I: **1. Daniela Munteanu (A.S.A.) 94,1; 2. I. Bîrsan (Creația) 110,3; 3. Minodora Zerman (Șc. sp. Predeal) 112,3;** junioare II: **1. Nela Simion 80,0; 2. Maria Degeratu 81,4; 3. Maria Roșculeț 84,7 (toate trei de la Șc. sp. Predeal).**

Duminică are loc proba de coborîre.

Mihai BIRA

Selecționata divizionară — J. S. K. Slavia Sofia 3-1

UN REUȘIT TEST AL VOLEIBALIȘTILOR

SUCEAVA, 13 **(prin telefon, de la trimisul nostru).** Sala sporturilor din localitate a fost asaltată de un public numeros, dornic să fie martor la cea dintîi confruntare cu caracter de verificare pe care au susținut-o voleibaliștii noștri fruntași după prima etapă de pregătire în vederea competițiilor internaționale ale acestui an. Selecționata divizionară (lipsită de cîțiva jucători de bază pentru a putea purta denumirea de reprezentativă națională) a primit replica formației bulgare **J.S.K. Slavia Sofia.** Meciul, care a prilejuit antrenorilor **T. Tănase** și **G. Cherebețiu** posibilitatea unui control al comportării selecționaților, s-a încheiat cu victoria echipei române cu scorul de 3—1 (9, 12, —13, 11).

Formația bulgară, deși fără individualități de talia voleibaliștilor de la Ț.S.K.A. (deținătoarea „C.C.E.") s-a remarcat prin omogenitate și prin siguranță în execuții, opunînd selecționatei divizionare o rezistență deosebită.

Dintre jucătorii români care au evoluat în acest meci, ridicătorii **Stamate** și **Drăgan** s-au remarcat în mod cu totul deosebit, prin dirijarea inteligentă a atacului și prin participarea eficientă la acțiunile ofensive. De asemenea, trăgătorii **Crețu, Codoi** și **Rotaru** au arătat o sensibilă creștere valorică față de evoluțiile anterioare. Au mai jucat: Costea, Poroșnicu și Duduciuc.

Din echipa bulgară s-au remarcat Stoianov, Gavrilov și Trenev.

Au arbitrat Gh. Ionescu și Al. Alexov.

A. BREBEANU

UNDE MERGEM?

SIMBATA

RUGBY: Teren Constructorul, ora 17: **Constructorul — Rapid.**

ATLETISM: Sala Complexului sportiv „23 August", ora 15,30: **Campionatul național de seniori în sală.**

DUMINICA

FOTBAL: Stadion Giulești, ora 9,15: **Rapid** (tineret-rezerve) — **Metalul Tîrgoviște**; ora 11: **Rapid — C.F.R. Cluj**; Stadion Progresul (str. Dr. Staicovici), ora 9: **Progresul — Metalul București** (tineret-rezerve); ora 10,45: **Progresul — Metalul București**; teren Ghencea, ora 11: **Steaua — Flacăra Moreni**; Stadion Dinamo (terenul III), ora 9,30: **Dinamo** (tineret-rezerve) — **Sirena**; Stadion Politehnica, ora 10: **Sportul studențesc — Electronica Obor.**

RUGBY: Stadion Constructorul, ora 9: **Gloria — Steaua** (tineret); ora 10,10: **Steaua — Vulcan**, ora 11,20: **Grivița Roșie — Dinamo**; ora 12,30: **Olimpia — Aeronautica**; teren Ghencea, ora 10: **Lotul național de juniori — Progresul.**

INOT: Bazinul Floreasca, ora 9,30: **Concurs pentru copii.**

ATLETISM: sala Complexului sportiv „23 August", ora 9,30: **Campionatul național de seniori în sală.**

BOX: de la ora 10 la clubul „Grivița Roșie": reuniune dotată cu „Cupa 16 Februarie".

(Urmare din pag. 1)

PRODUCȚIA DE ECHIPAMENT ȘI MATERIALE

s-a părut normal ca problema materialelor și echipamentului sportiv să ocupe un spațiu atît de larg în dezbaterile prilejuite de recenta plenară a C.N.E.F.S. Și poate la fel de firesc a fost ca modul ei de abordare să se facă dintr-un unghi aproape exclusiv critic.

Un prim aspect dezbătut l-a constituit absența din comerț sau punerea în vînzare în cantități foarte mici a unor articole de sport — consecință directă a neproducerii lor sau a producției încă restrînse de asemenea articole.

Concret, tovarășa Elena Poparad, vicepreședintă a Consiliului Național al Organizației Pionierilor, s-a referit la lipsa — în chiar plin sezon — a unor materiale necesare practicării sporturilor de iarnă (îndeosebi schiuri), ca și a saltelelor de gimnastică. La rîndul ei, antrenoarea federală Ella Constantinescu a subliniat absența — în perioade destul de mari — din magazinele cu articole sportive a paletelor pentru tenis de masă, ceea ce împiedică, în ultimă instanță — după cum aprecia însăși vorbitoarea — efectuarea unei propagande eficiente în favoarea acestui sport. Criticînd faptul că multe din sălile de lupte nu sînt utilate corespunzător, antrenorul federal Ion Corneanu arăta că nu se găsesc de vînzare în cantități suficiente materialele necesare antrenamentelor luptătorilor.

În mai multe luări de cuvînt s-a menționat că însăși procurarea de mingi constituie o problemă greu de rezolvat uneori. Cineva spunea, cu destul năduf, că dacă s-ar lua acum măsura de a se da fiecărei școli din București fie și numai cîte o singură minge, comerțul (și, firește, în spatele său industria) n-ar putea onora integral solicitările.

Numeroase critici au fost exprimate, pe bună dreptate, de la tribuna plenarei și la adresa calității materialelor și echipamentului livrate de întreprinderile producătoare. Tot reprezentanta Consiliului Național al Organizației Pionierilor spunea că cele 1 6[illegible] corturi achiziționate în anul trecut pentru taberele școlarilor n-au putut fi folosite decît un singur sezon, după care rezistența lor la ploaie a cedat cu totul. Antrenoarea Ella Constantinescu a scos, de asemenea, în evidență, precaritatea meselor de ping-pong fabricate la Reghin, iar alți vorbitori s-au referit la slaba calitate a pantofilor de tenis, a unor tricotaje și a altor articole.

Căutînd explicațiile acestor deficiențe, participanții la plenară au apreciat că mai puțin poate fi vorba de o incapacitate a sectorului productiv (de altfel, prin comparații sugestive, ei au subliniat — ceea ce cunoaștem bine cu toții — că industria națională produce numeroase alte mărfuri, deosebit de complicat de realizat, la nivelul tehnicii mondiale) și mai mult de o tratare cu ușurință a problemei articolelor de sport, de o situare a ei pe undeva pe la periferia preocupărilor economice. De altfel, se pare că unele întreprinderi producătoare au căutat, în ultimii ani, și pe alocuri au reușit să se degajeze de obligația producerii materialelor destinate sportului. În consecință, s-a ajuns la situația complet anormală de a se importa anumite produse care erau realizate altă dată în țară (legături și ceară de schi, unele articole pentru scrimeri etc.). În afara faptului că se face astfel o risipă nejustificată de valută, produsele importate sînt — în unele cazuri — de o calitate mai slabă decît cele realizate anterior în țară.

În aceeași ordine de idei, vii critici au fost aduse în plenară Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport care, deși este investit prin lege cu îndatoriri speciale în acest sens, nu și-a îndeplinit, așa cum era de așteptat, rolul său de coordonator al acțiunii de producere și desfacere a echipamentului și materialelor sportive. Consiliul Național și organele sale județene nu au întreprins — cum era necesar — o investigație amplă și sistematică — pe fiecare ramură de sport — a cerințelor reale de materiale și echipament, care ar fi putut conduce la concluzii mai certe în privința planificării producerii acestora. O astfel de investigație, mai bine zis un studiu amănunțit asupra situației actuale și cerințelor în perspectivă de articole sportive a devenit absolut necesar, după cum ca foarte oportună a fost apreciată de către participanții la plenară și o consfătuire — convocată sub egida C.N.E.F.S. — a tuturor factorilor interesați și competenți în producerea și desfacerea materialelor și echipamentului de sport.

Însușindu-și indicația recentă a conducerii de partid, plenara C.N.E.F.S. s-a pronunțat pentru o descentralizare a producției articolelor sportive, pentru atragerea întreprinderilor industriei locale și a unităților cooperației meșteșugărești la realizarea — potrivit necesităților pe planul fiecărui județ — de materiale și echipament destinat practicării sportului. Totodată, a fost subliniată utilitatea unor noi măsuri pe care Ministerul Comerțului Interior le-ar putea lua în vederea îmbunătățirii desfacerii acestor produse.

Acum, nu ne rămîne decît să sperăm că cele discutate la plenară, soluțiile și recomandările date, vor conduce la ieșirea definitivă din rolul de cenușăreasă a producției de echipament și materiale sportive, care trebuie să se apropie cît mai repede de nivelul necesar acoperirii integrale a cerințelor, în concordanță cu dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului în țara noastră.

ȘEDINȚA ANUALĂ A COMITETULUI FEDERAL LA HANDBAL

Duminică, 22 februarie 1970, orele 9,30, va avea loc ședința anuală a Comitetului federal al Federației române de handbal, cu următoarea ordine de zi: Informarea asupra activității F.R.H. pe anul 1969; Planul de măsuri al F.R.H. pe anul 1970; Calendarul sportiv intern și internațional pe 1970—1971; Bugetul Federației române de handbal pe anul 1970; Probleme organizatorice.